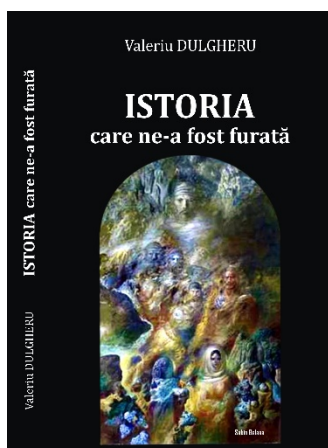

Prof.dr.hab. Valeriu Dulgheru
Prezentarea cărții „Istoria care ne-a fost furată”
Autor: Prof.dr.hab. Valeriu Dulgheru

“Ei (românii – n.n.) poartă nume latin, vorbesc limba latină, pământul lor a păstrat nume latine și sub acest aspect ei nu au meritat mai mult uitarea savanților și publiciștilor...Nu ne este permis să ne îndoim că națiunile pelasge formară poporul latin...Este incontestabil că pelasgii contribuie la fondarea Romei. Pentru ce să ne mirăm atunci că pelasgii panonieni, pelasgii din Tesalia, din Macedonia, că pelasgii Daciei vorbisera și conversaseră dialectul lor național, pelasgicul vlah, care a purtat în Italia numele de latin”.

(F. Colson, jurnalist și om politic francez)

Aflat în permanență în calea intereselor geopolitice ale mai marilor (ca număr de locuitori și teritoriu nu și ca valoare culturală) și puternicilor vecini spațiul românesc a fost întotdeauna un fruct dorit, de aceea a fost supus furturilor sub diferite forme. Ni s-a furat istoria. Ni s-a furat numele. Ni se mai fură încă limba.

„Avem o istorie multimilenară cum n-o au multe neamuri” spunea cu mândrie N. Iorga. Aflată însă „în calea tuturor relelor” (vorba poetului!) România a tot risipit din bogăția ei multimilenară astfel că cei care o vizitează acum văd sărăcia materială de astăzi și nicidecum multimilenara ei bogăție culturală și spirituală. Europeanii par să uite de îndemnul marelui om politic și jurnalist francez Jules Michelet „*Popoare din Occident, cultivând de atât de îndelungată vreme, departe de barbarie, artele păcii, păstrați pururea o recunoscătoare amintire națiunilor orientale care, așezate la hotarele Europei, v-au acoperit și v-au adăpostit de revărsarea tătarilor, de armile turcești...Popoarele acestea au oprit adeseori în loc barbarii, i-au hărțuit adesea. Învinse chiar și tot vă erau de folos, tocind furia dușmanilor lui Dumnezeu prin suferințele ce le îndurau...Cum oare să numesc România? Opt milioane de oameni de aceeași limbă, de aceeași rasă, una din marile națiuni ale lumii trecea neobservată. De ce? Într-asta stă chiar răul nefericirii lor, aflați în bătaia valurilor unei mări furioase...Popor născut pentru a suferi, natura l-a înzestrat cu două daruri ce-l fac să dăinuie: răbdarea, suplețea, făcând laolaltă ca, deși ingenuncheat, să-și înalțe neconținut fruntea. Fondul acestei rezistențe nu stă în sumbra acceptare a răului... Românul păstrează neștirbit tot ceea ce i-au lăsat străbunii: portul, moravurile, limba și mai cu seamă marele lor nume de Români! Noblețe prea bine dovedită. Limba lor e întru totul latină...*” (Jules Michelet în 1853: **Principatele dunărene**).

Dar probabil purtăm și noi partea noastră de vină: prea nepăsători suntem cu minunatul tezaur cultural moștenit. Nimeni nu menționează că cea mai veche scriere din Europa a fost atestată arheologic în 1961 în Transilvania în s. Tărtăria de către Profesorul Nicolae Vlăssă, de la Universitatea din Cluj. În afară de România, Tăblițele de la Tărtăria, datate 4700 î.e.n., au făcut ocolul lumii anglo-saxone (**Colin Renfrew, Marija Gimbutas**) și au creat dezbateri aprinse pe tot globul. Deși românii știau să scrie acum 7000 de ani, acest detaliu esențial nu este nici în ziua de azi, după mai mult de 40 de ani, cunoscut publicului românesc. Atâtea detalii ignorate despre originea, continuitatea și, însăși, existența poporului român dau de gândit. Cine schimbă și interpretează istoria României? De ce nouă milenii, atestate arheologic, de civilizație neîntreruptă pe teritoriul României sunt ignorate nu numai în Europa de Vest dar și în România? Cu ce se ocupă istoricii români? Și reprezentanții României peste hotare? Cine promovează cultura multimilenară a României?

În schimb propaganda maghiară din întreaga lume, bazându-se pe milioanele de dolari ale lui Soros, finanțează diverse edituri și opinii. Canadianul de origine maghiară Delamaid Darrel răspândește falsul că la venirea hunilor aceste pământuri erau libere, iar istoricii noștri iau apă în gură. „În Elveția am auzit de la un ambasador francez în România (la Lausanne, în noiembrie 1998) că poporul român a dispărut timp de 1000 de ani ca să reapară, ca prin miracol, în secolul XIV!” remarcă cu amărăciune prof. dr. Maria-Luminița Rollé de la Universitatea din Edinburgh. „În 1996, când am fost la București pentru a face cercetări în mitologia tracică la Academia Română, spre uimirea mea, mi s-a pus întrebarea de ce mă interesează tracii și dacii, când acesta era subiectul de predilecție a lui Ceaușescu, fapt pentru care subiectul trebuie acum total ignorat. La rândul meu, mă întreb ce contează 50 de ani de comunism în comparație cu cele 9 milenii de istorie românească” continuă profesoara. Este o tristă constatare.

De aceea, ideea scoaterii de sub tipar a unei lucrări sintetizate cu caracter mai mult informativ, care să oglindească acest trecut glorios al Neamului, să scoată în prim plan unele furturi evidente ale istoriei Neamului sub diferite forme, este una binevenită. În special, în contextul nihilismului, de care dau dovadă mulți conaționali de-ai noștri în probleme identitare.